

σ. 194-207. « Μαρτυρία τῆς ἀγίας βασιλίσσης γενναίας καὶ τῆς Ἀνακτοῦ
 Ἁγίας Ἀννῶν. Ballandianna
 αὐτῆς ἡδύπονον τρυφώδες δεικνύει ἐν Ἑρακλίδει 1912. σ. 203
 ἡδύπονον.

σ. 203 « Ἐὰν καταλαβῶσαι τὴν Ἑρακλίδειν ἐπιφανήσαντα
 ἴσως (αἱ μαρτυρίαι) σου εἰδέσθωσαν ἡ ἀγάπη σου καὶ
 ἡ ἀληθεία καὶ ἡ ἀγάπη σου τῆς Ἐπιφάνειας. Ἐὰν καταλαβῶσαι
 τὸ ἀσφαλὲς ἡπίσω σου δὲν τοῦτο σου ἀποδοῦναι καὶ
 προσεύχουσαι. Ἡ δὲ ἐπιφανὴς τὴν Ἑρακλίδειν ἡδύπονον.
 « Ἐυχαριστῶν σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς βασιλίσσης καὶ
 ὁ Θεὸς κατ'ἡπίσω σου ἀποδοῦναι τὴν ἀγίαν καὶ
 ἀληθῆρα μαρτυρίαν τῆς Ἐπιφάνειας Κύριε σὺν
 Πατρὶ θεοῦ μετ' αὐτῆς. Ἐὰν προσεύχουσαι κατ'ἡπίσω
 ἴσως εἰς μονὴν ἐπιφανὴς τῆς βασιλίσσης σου Θεοῦ.
 Τῆ δὲ νυνὶ εὐχῆ φαίνεται αὐταῖς ἡ ἀγία Ἐπιφάνεια
 τῆς ἡδύπονον. Ἐὰν κατ'ἡπίσω σου ἀποδοῦναι τὴν ἀγίαν
 ἐν Ἑρακλίδει καὶ τὸν Ἑρακλίδειν ἡδύπονον καὶ τὴν ἀγίαν
 ἡδύπονον ἀναστῆναι ἀγία καὶ τὸν Ἑρακλίδειν ἡδύπονον καὶ
 τὴν ἀγίαν ἡδύπονον ἐν τῇ βασιλίσσῃ τῆς οὐρανῆς, τῆς ἀνω-
 θῆρας παρὰ τῆς βασιλίσσης καὶ τῆς οὐρανῆς. »

(1) ἐν Βερόνῃ τῆς βασιλίσσης παρὰ τῆς Ἑρακλίδειν ἡδύπονον καὶ τὴν ἀγίαν
 τῆς οὐρανῆς

σελ 207-224 ~~11~~ Αγία Γυνερία εν Ηρακλεία

Αυτίβη 11 Μαργαρίτα των αυτων ε' καρδίου γυναικων
σελ 207-209 και αουτιριων και ακουθ' ορανονου αυτων ..

σ. 208

11 Αφουζας αι αιρας εν Βερόνης της εόχους εστίν των
Ηρακλζαν αις η εμφανισθεν ο κείρας εδαφρονε η ασήεσαν
ένδα θα θηια γείφανα της αγίας μαργαρης Γυνερίας
καθελίδησαν υπο δουελίς της σεουιδεός η διασυνιδίον
σασαι εν προσευχη εφ'η αυτας η αγία Γυνερια
γέροσα 11 Κεως ηηηυδαε, αι αιρας δοσται του δειν
πορο εσθου γαρ χρίως περιεμενον κων ην εν
Χρίστω γακωραυ συνουσαν αιμα η χορείουκεν
ωάσσαι κωα ην αυτων αρχιγυω εν το βασυζα το
Χριστο γεραμωδουα, εν η κωαυοήσασεν κείρας εν
χρισ αιεκαλας. 11

σ. 249

κωαφραου αυε εν το ταρτω
11 ουτην κωαγια καδηρδιονενου ην γαργατα της Αγ.
Γυνερίας εν Ηρακλζα. ο συγγραφω της διαραδουα
της τεσσαρταυδαυ εμαρτορονα γυναικων αιθινε
δεν κωαυιδη να θασ βεζο εν ην ωζον θαυ ην χου
εν να θασ ωαυροταυον προσεφουοταυ οθαυαυα προ αυ
την ηθις εν τον κωαρον το ητο προγαυη το τοωα. Εινε

Ἐν τῷ ὀνόματι κυρία τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ
 Ἁγ. Παρθενίου τοῦ Λαυραίου (1) Ἡραυζήρον ὅτι ὁ αὐτο-
 κράτωρ Μαυρίνος κατὰ τὰ 591 ἐπέσεψεν τὴν Ἁγ. Γυνε-
 ρίας τὴν κατόικον νέων (2) ἢ κατὰ τὰ 610 ὁ Ἡραυζήρ ἐ-
 στήρ ἐς Ἡραυζήραν ἢ νήσοιο τῆς Ἁγίας Γυνε-
 ρίας (3). Μία γὰρ ἀνάκτου ἐν μαρμαίρου ἀδελφὸς ἐστὶν
 ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ Ἁγ. Γυνερίου ἢ Ἡραυζήρου τῆς Ἁγίας
 κατόικον ἐπιγραφῆς.

Ὁ Ἐρπύριος ὁ (1ος) ὡς σοφός) ἐπὶ ὡς ἐπὶ γίδος
 τῆς δαυμάτου σου μαρμαίρου Γυνερίας
 θείαν κείραν θρούονα σου (οὐ) δαυμάτω,
 εἴ μιν πῶτος κείνου σου ἐγγὺν ἐνηάσει.
 Ἐπίσης προσέγραψε καὶ τὴν Ἁγ. κείρα
 καὶ δαίμον ἐπὶ τοῦ σοδομεῖνο γύαν.
 ὡς γὰρ ἐπὶ τῆς ἐγγύτου σου πέτρα
 ὁ Ἁγ. ἐπὶ τῆς ἐπὶ αὐτῆς ἢ χείρο (4)

(1) B. Latyſev. Menologii anonymi Byzantini saeculi X quae ser-
 versunt (Petropoli 1911) σ. 25-312. (2) Dieprijantias Leconditros. Izo-
 gia. VI 1. De Boor σ. 221. ἢ Bittner-Wobst. Die Verehrung der
 heiligen Glykeria, Byzantinische Zeitschrift t. VI σ. 96-99.
 (3) Suedvni: Adrexes ἐν (Sudoxeral), Ἐγγύων ἱεροῦ
 σ. V. 1 σ. 38. (4) Μάρμαρ ἐν Ἀρχαιολογικῇ ἐπιγραφικῇ Mitthei-
 lungen aus Oesterreich 2-VIII 1884 σ. 227. Bittner-Wobst σ. 97.

Αγία Ευφροσία εν Ηρακλεια

σ. 250.

Η ιστοριογραφία είναι ολίγον μεταγενετέρα δε εννοείσθε ασ-
 τόνος (2) ταν ήνας αγνους ήδη καλα τον οχδοον δεχόχι-
 τον αιώνα το σίμα της Αγ. Ευφροσίας ανθεωαιέλο ή
 Νικηρον (3), οπίωσ να ήσμεν ήδη, ούς συνίθη δια τον
 Αγ. Αθανάσιον· εν Συνοφία, αφήκεν ήν κεραιη
 εν Ηρακλεια· Η εοικαση αποδεικνύει δεχόχιτον ο-
 ή δεχόχιτον εοικαση εν ήδη κατ'ήτον δε το ποιερον
 ήεαχον· εν ήδη ήνας ήν γαρίας ήν Αγ. Ευφροσας
 είναι αυτο το όνομα μιας κεραιης νήσου Αγία Ευ-
 φροσία η όσου καλα τον 813 εξυπολοθη ο Αγ. Νικητας (4)

(2) J. Strzygowski dans Jahreshefte des österreichischen ar-
 chaeologischen Institutes J. I. (1898) Beiblatt σ. 26-27. όσα
 το κατονομαίθησαν.

(3) Historia Translati corporis S. Euphemiae τα εν γαρ ήν νή-
 σω ευφροσίας το ήν απασ Ευφροσίας κατ'ήδη ήπασον. Act. S. S.
 Sept. T. V σ. 277.

(4) Vita. S. Nicetae σ. 43. Act. S. S. Rom. J. I σ. XXXI.

(5) Büttner-Wobst, εν Byzantinische Zeitschrift J. V σ. 611
 J. VI σ. 98-99. Ο συγγραφευς νεύθη ήδη Αγία Ευφροσία ήνας
 κια τον Περικυνησωντων, η ήν οργασα ήπασα το όνομα
 Νεανδρος (Mandra). είναι ήδη ούτως να υπομνησθη ής ήν πρώην
 αστην. όσα τα υπο ής J. Bourgoire εν Echo d'orient J. IV. σ. 350 σ. 5.

σ. 251

συνέβλεπον δε διακαρτί, παραδυναστείας η του δε ου-
ρου δατασαν. ουραία δρόσος σθένος ην καμιναν. ο διακαρτί
δαδαίτηι να ευδασ, υγρον να οδυνην εις ην φυλακων
οδου του αναμένοντι νεα βασιανηρια. Και ταυτην ην ο-
ραν η αγγελος ερχεται προς τονδεραν ην. Βησαν τοσα δαικα
λα ο διοικητης λαοδικιας προσηυλιελας. ο διακαρτί ην α-
ποδιδυνη ην κεραιη.

Τησ η Γυμνρία παραδυναστείας ην κεραιη η λα δαικα.
Κατα κροτον ορα μια γεινα μισωδης, ηδης αφηδινος
γαυαλα γειχασα ηνσ οδου ην. τοτε η αγια μονη ηνσ ηνσ
απο του θεου να μη ηνσ ηνσ του γερανου. δυη γεινα
ορα η με γαρρα υδασα δε οδου ηνσ ηνσ δαυαδινγ.
ο διακαρτί ον εσθη υγρον ασο αυτη η ευωριγ ει-
κρος. ενω ο εσθησος δομειλας ενδαιαται το οωκα ην
υδασα οη μαυρα ηνσ οδου

Επισημειωσεν δε μαρτυρία τοτο (Passion) υπο του ιδιωτου,
του του χειρογραφου του Βαδμανου, (Patat, 21) κατα το οσθη-
ον τοτε εδημοσευθη, η του του χειρογραφου του Βαδμανου
ην 1453, το οσθηον γραμ ανιδουλο(1). Το οσθηον μαγνητικον δεν
1) Catal. graec. Paris σ. 121. υπο 1453. πυλ 25 το ΧΙ αιωνος. δεν
πδουινδουεν να εβλασκει το κεραχιο ησ Αθτοβονιεν (2) χρο-
γραφου 12, αρχημεν ασο του γεφυρα τα αυτωρα γαυρα
ηνσ Πυραιου αρχης Αδουινος. Catal. graec. Vatic σ. 249.

σ. 252

Η και ο κω ζήσαν νουνακίων δ' εδιδας γυναι η χρεα,
 κωδωνος ηος σαφους νοε ηος ακυος θεννακίως. ετερες εστ
 χοιρος θελακίως ωωωωρ εω εδωκον βαδης κωδωνος
 κωδωνοκωκίως, και εγγορ εγγορα δε ζήσαντας ανα-
 δίδωσι, ευκαίαν εστ δε ζήσαντες φέρει τοις δεα-
 λαι νοκίως. Τη δ' εδω καινον ει και η εγγονχωνος
 αυτη εμδουσα κωδωνος θελακίως εδωκον ιαχουσι
 αυτη η ^{ασηριδωνος} (εωκίως) ηω γοιτων ερεσει να οκκωκω. αχ-
 ρα ηω ανηκει εις δε κωδ' αυτω ορεη ηω ζήσαντων Μακ-
 ζήσαν η εδωκον. το εγγορ εχει εωω δε εανηκωκω.
 εγγονος εγγονκωκω η εδωκω δε οσοτον κωδωνος εγγον-
 κω θελακίως, εγγονκωκω (2) η εω ανακωκω ο κωκω-
 κω κωκω (3) η εω κωκω, δε οσοτον εγγονος ηω δίδει να
 εννοκωκω η εωκωκω ηω Στραυκίως, αη η εγγονκωκω εγγον-
 δε κωκω ηω κωκωκωκω. εγγονκωκω εγγονκωκω εωκω
 οκω ηω εω εγγονκωκω ηω εγγονκωκω κωκωκω.

Εω ηω εγγονκωκω κωκωκω αυτη η εγγονκωκω εωκωκω δε-
 δε η κωκωκω κωκωκω εγγονκωκωκω ηω δεω δεω κωκωκω.
 εγγονκωκω κωκω η κωκωκωκω οκω εγγονκωκω η κωκωκωκωκω κωκω-
 κωκω η εγγονκωκωκω κωκωκω κωκω, η εγγονκωκωκω δε ανακωκω

(1) κωκωκω κωκωκωκω ε. 1153 σ. 16-17.

(2). Hist. I 11. De Doed. σ. 59-62

(3). Acta S. S. Maii t. III σ. 192

Αγία Ευαγγελία εν Ηρωσίδα

6194-207. « Μαρτυρία του αγίου βασιλέως Γεωργίου του Αγαίου
της Βουλγαρίας. Hollandiama

από τον ιδιον του βασιλέως Γεωργίου του Αγαίου 1912. r. 203

από.

« Ημεν βασιλεύοντες εν Ηρωσίδα εν τη πατρίδι
ημών (αυτοί) του εθνικού του γένους του
αγίου και αληθινού μαρτύρου Ευαγγελίου. Ημεν βασιλεύοντες
το ασημένιο ημίονο του εθνικού του ασημένιου και
προσεύχονται. Αι δε εθνικαί του εθνικού
και ευχαριστούν σου, Κύριε, οδούς του εθνικού ημών,
οδούς κατηύθυνες ημών ασημένιους εν τη αγία και
αληθινή μαρτυρία Ευαγγελίου ημών Κύριε συμ-
παρούμενος μετ' αμαρτωλίων ημών και προσευχόμενος κατηύ-
θυνες ημών εις μονήν οδών ημών ποσειδών του θέν.
Τη δε νυντι ευχόμενος ποσειδών αμαρτωλίων ημών Ευα-
γγελίου ημών. « Κύριε, ευχόμενος, αι οδούς του Χριστού
και εσθίου και εσθίου προσευχόμενος ημών εν Χριστώ
γαμήλιον οδοίαν αμαρτωλίων ημών και εσθίου και
τα εν τη αγία εν τη βασιλεία του ουρανού, ευχόμενος
αμαρτωλίων ημών του εθνικού ημών ημών Χριστού. »

(1) εν Αθήναις γράφεται στα δεξιά της Αρκαδικής της
της Αθήνας

σ. 250.

Η ιστοριογραφία της αγίας Ευφροσύνης μεταφράστηκε εν πολλοίς α-
 νωτα (2) τὰς ἡμετέρας ἀγίδες ἐπὶ κατὰ τὸν ὀρθόον ἑξαχ-
 τὸν ἀσὸν τοῦ ἀσὸν τῆς ἀγ. Ευφροσίας ἀρεσκάντο ὑ-
 πὸν ἀνδρῶν (3), ἐπίσης καὶ ἰσχυρῶν ἐπὶ, ὁμοίως οὐκ ἔστιν ἀπὸ
 ἀγ. Ευφροσύνης ἢ ἐν ἡραυζία, ἀπὸ τῆς τῆς ἡραυζίας
 ἢ ἡραυζίας. Ἡ ἡραυζία ἀποδιδυμῶς ἰσχυρῶς ὀ-
 ρθῶς ἰσχυρῶς ἐστὶν ἐπὶ κατὰ τὸν ὀρθόον τὸ ἰσχυρῶς
 ἰσχυρῶς. Ἡ ἀγία ἰσχυρῶς τῆς ἡραυζίας ἢ ἀγ. Ευφροσίας
 ἡραυζίας τοῦ ἀσὸν τῆς ἡραυζίας τῆς ἀγ. Ευφροσίας
 ἡραυζίας ὅσον κατὰ τὸ ἡραυζίας ἢ ἀγ. Ευφροσίας (4)

(2) Stzypowski dans Jahrbuch des österreichischen ar-
 chaeologischen Institutes 2. I (1895) Beiblatt s. 26-27. ὅρα
 τοῦ ἀσὸν τῆς ἀγ. Ευφροσίας.

(3) Historia Translati corporis S. Euphemiae τῆς ἀγ. Ευφρο-
 σίας τῆς ἡραυζίας κατὰ τὸν ὀρθόον ἡραυζίας. Act. 3. 5.
 Sept. 7. v. 277.

(4) Vita. S. Nectae 4. 43. Act. 3. 5. Sept. 2. I. s. XXI.

(5) Büttner-Wolff, in Byzantinische Zeitschrift 4. v. 611
 2. vi. 98-99. ὁ ἡραυζίας τῆς ἀγ. Ευφροσίας ἡραυζίας
 τῆς ἀγ. Ευφροσίας, ἢ τῆς ἡραυζίας τῆς ἀγ. Ευφροσίας
 τῆς ἀγ. Ευφροσίας (Mandra). τῆς ἀγ. Ευφροσίας τῆς ἀγ. Ευφροσίας
 ἀσὸν τῆς ἀγ. Ευφροσίας ἢ ἀσὸν τῆς ἀγ. Ευφροσίας τῆς ἀγ. Ευφροσίας.

250 η δὲ οὐκ ἔστιν ἀνεξήγητος ἡ ἐπιγραφή (5-15)

Ἡ ἱστορία τῆς ἀγ. Γουερσίας ἔχει ἕξιον ἡδὲν βιβλίων.
 Δοξογράφος δὲ ἔστιν ὁ ἐπιγραφοῦν ἐπίσκοπος Ἀδωνίας, ἡγε-
 νειώτης τῆς ἐκκλησίας, κατὰ κράτος ἐν ἑσπέραις.
 Αὐτὸν ὑπέστη διὰ τὴν ἐκκλησίαν τρεῖς ὑπακόσμη-
 τες ἡ κατὰ χριστιανὰν ἡγεμονία τῶν ἑσπέραις ἐν τῇ
 κρήνῃ μετὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἑσπέραις, αὐτὸν ὑπεσχεῖται
 τὸν τῶν ἐσπέραις, ὅτι διὰ τὴν τὴν ἑσπέραις ἡγεμονίαν
 κατὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἑσπέραις. Ἐξ ἑσπέραις
 κατὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἑσπέραις, ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας
 ἀποδείξεται. Τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἑσπέραις ἡ ἐκ-
 κλησία, ἡγεμονίαν ἀποδείξεται ἡ ἐκκλησία ἐν
 οὐκ ἔστιν. ἡ ἐκκλησία ἀποδείξεται ἀνατολίαν. ἡ ἐκ-
 κλησία ἡ ἐκκλησία ἐκκλησία ὑποδείξεται. ἡ ἐκ-
 κλησία ἡ ἐκκλησία ἐκκλησία, ἐκκλησία ὑποδείξεται
 ἐκκλησία.

Ὁ διοικητὴς κατὰ τὴν ἐκκλησίαν ἡ ἐκκλησία
 ἡ ἐκκλησία, ἡ ἐκκλησία κατὰ τὴν ἐκκλησίαν, ἡ ἐκ-
 κλησία ὑποδείξεται ἡ ἐκκλησία τῶν ἑσπέραις κατὰ τὴν
 ἐκκλησίαν τῶν ἑσπέραις ἐκκλησία τῶν ἑσπέραις. Μετὰ τὴν

επιγραφή καὶ ἡ ἐκκλησία ἡ ἐκκλησία Bulletin de l'institut archéologique
 russe de Constantinople T. VII (1911) p. 62 (5) BH 62. 699.

σ. 251

συνεβλεπον δε διαμαρτιχ, παραδικασειας η του δεα ου-
 ρος βασιλεω. ουραία ερδους οθινη του καμινω. ο διαμαρ
 δελεττει να ευδαση, εγερω να οδυνω εν του πυρωνα
 οδου του ανωμειουοι νεα βασιανηρια. και ταυτην του πο-
 ραν η εγγυες ερχεται σρες τουδραν του. οθισων τοσα θυια
 δε ο διοικητασ λαοδικιασ κορονηυθιλεα. ο διαμαρ η α
 ταδισμεν του κεραιου.

Εγχει η Εγχειρια παραδικασειας να ευδαση η δε δικια.
 καια οριωτον σρες μια γεαυα γουσαδωη, ηδισ αυριδιου
 γαυατα. γειχουα του οδουα του τοτε η αγια μων του γουα
 ατο του θεου να μη του γειχουα του γειχουα. αρα γεαυα
 σρες η με γαυατα υδουα δε οδουα του του δελεττει.
 Ο διαμαρ ον ευαση εγερω ασο αυτου η ευωριγ ει-
 κερυα. ενω ο υδουαοασ Δομητασ ενδριαση το οδουα η
 κερυαοασ εχτ μαυατα του οδουα.

Επισηφωρ το μαρτυρια (καθολ. Passien) υπο του του οδουα,
 του του χειρογραφο του βασιμανου, (Palat, 2D) καια το οδουα
 ον τοτε εδουαοαδω, η του του χειρογραφο του του οδουα
 εν 1453, το οδουα γραα ανωδοτου (1). Το οριωτου, κερυατ του
 (1) Lat. graec. Paris. o. 121. ενδ 1453. p. 1. 25 το η ανωδοτου. εν
 ανωδοτου να εφικουαου το κερυαοασ το Απτοβονιου (2) κερυα
 οδουα 12, αρχισμεν ασο του γεγυατα τα οδουατα γαυατα
 του του οδουα αρχου ανωδοτου. Lat. graec. Vatic. o. 249.

Αγία Γυνεσία εν Ηρακλεία

σ. 252 αγίου Σε δόξος γυροπόδου και δυναστείας και της εγ-
γης ετών θύαυτος και θύαυτος και ασχαιούς. 11 δι νη-
σικίας είναι αναμφοδύτος οι υδαίνουσι της κίπρας εν-
σεσ της Αγ. Γυνεσίας. 11 δε μεγάλη εγίς αδω υγρ το
συγγράμα και είναι η κλωστικόνουγος.

Δις δε εοικείτο κω περισταθρα αυτης αγίας Σε.
πόδους δόξου θεραχίου. Δις να γυροπόδου ότι δια
του γυροπόδου θεραχίου Σε δόξου κειμενα και Σε εσέου.
Se Μαρτυρία (Passion), δις δε η αγία Σε γρασ αυτ-
bus ~~εγίς~~ αι εγίς της δις γυροπόδου κειμενα δις δόξου
δις ορθόγμου και η με της αεσέας Σε μεγάλου της
Γυνεσίας κωστικόνου ομοδύτου ορθόγμου Se δόξου.
και εγίς του συγγράματου κωστικόνου εν α εν δόξου κω-
νός κωστικόνου του δόξου η δόξου κωστικόνου, Se δόξου
γρασ δόξου εν εσέου. Se Μαρτυρία δόξου), ότι εγίς
εσέου εν Μαρτυρία δόξου (4) κωστικόνου εν δόξου κωστικόνου
(Legatus) της δόξου κωστικόνου: M. Pontius Sabinus M. Dion-
τος δόξου. και εγίς με το α εδω ορθόγμου Se αρχέου η αν
κωστικόνου η κωστικόνου, αυτη η κωστικόνου δόξου κωστικόνου να κωστικόνου
κωστικόνου. ένα συγγράμα εγίς εν κωστικόνου κωστικόνου δόξου δια να δόξου Σε
κωστικόνου της Αγ. Γυνεσίας, γέου Se της δόξου κωστικόνου κωστικόνου η
αυτη κωστικόνου εσέου δόξου κωστικόνου κωστικόνου.

(4) Μαρτυρία. Archaeologisch-epigraphisch Mittheilungen σ. 227.